

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Menippus sive dialogorum satyricorum centuria
inanitatum nostrativum speculum**

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

38. Preces

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

sunt, quæ dixisti, at cum post Apostolos, primos scilicet nostræ fidei evulgatores, doctissimi quique, & Philosophiæ omnium peritissimi, tum rerum in mundo potentes, nihil dubitarint, hanc ridiculam, ut mundo videtur, & absurdam Christianorum sectam miserabili morte, & supplicio contestari, tum inusitatum aliquod & præternaturale robur monstrare visi sint, quis dubitet, hoc confessionis humanæ fastigium esse, quæ sanguine fit? *B.* Crediderim equidem ad convertendam, movendamque multitudinem nihil efficacius esse martyrio, quod in oculos incurrit, & omnia præsupponere videtur. Iis verò, quibus religionis summa certitudo curæ est non sufficit. *A.* Crede mihi, quoties in Martyrologium incido, nescio quod aliud morientium acumen, quas rationes solidiores, quæ scripturæ efficaciora dicta reperire mihi videor, quam plenis Confessionum libris. *B.* Male fit eius lectionem studiosis nostris esse infrequentiolem. *A.* Scilicet quisque se adeo solidæ & minimè concutiendæ religionis arbitratur, quæ ad martyrium sufficiat. *B.* Id Deus viderit, cuius unius est, nos ad tam arduum examen animare. Cæterum ut hominum constantiam, & religionis sollicitudinem cognosco, plurimos credo opiniones suas defensuros usque ad ignem exclusivè.

38. P R E C E S.

Inter tot precatorios libellos, veteres pariter & recentes, quem tu mihi velles familiarem. *B. Quid*

IYM.
m hominum
si videtur?
nemo videtur
IYM.
Christiane religio
tot populos
um concilium
um multitudine
cum admirabile
a dicam, Christi
umane sapientie
ummos Philosopho
ur, quod licet per
A. Ego vero, si
s video commira
re, alimentorum
os, ingens miran
& numero fam
promptitudin
e non liceat
men id admodu
capitulos furo
nda plane & par
næ. Sed tunc me
d deliquisse & cur
t. nec Religio sum
postorum aliquo do
inspiratione facit
bem ad laudem pe
pus religionis not
Deploranda equid

B. Quid cogitas? quem eloquentissima omnium & ingeniosissima fecit necessitas. *A.* Quis ille autor, quas nugas agis? *B.* Serio dico, nulla mihi perfectior formula creditur, nisi quã Crux Christi dictaverit. *A.* Tu singultus istos & anhelitus, ac in compositos clamores preces dixeris? *B.* Tu verborum blandimenta, & recitatã è scheda verborum structuram Deo quid persuadere autumas? *A.* Quid cavillaris? potius qui ferventissimas & accommodatissimas preces præscripserit commonstra. *B.* Non tibi dominica oratio sufficit, cui ne mundus quidem universus adderet aliquod demerere, non reliqua Sacri Spiritus dictamina satisfaciunt? *A.* Nondum me intelligis, varii sunt humanã imbecillitatis defectus, varientationum afflictionumque genera, varii vitæ ordines, iis ego velut ex apotheca petitas velim meditationes varias, confessiones, consolationes, excitationes, & panopliam instructissimam. *B.* Pace Avenarii, (qui mirum quantum præstitit) dixerim, nihil tam posse præscribi ubique quadrans quàm quod mens devota, Deoq; obediens sponte exprimit. *A.* Interim simplicium linguæ formandæ sunt, & suppetenda verba, quibus se Deo explicent. *B.* Fortasse, etsi valde frigidam oportet esse devotionem, quæ à libellis ignem petat, præterquam quod mutos æquẽ Deus intelligit. *A.* Atqui plurimum interest, Deum cum quo loqui velis, posse promissionũ suarum admonere, tibi ipsi tam admirabilis accessus confidentiam facere. *B.* Hoc est illud ipsũ quod desidero. Nã apud prophanos cum nulla

alja

alia homini cum Deo intercedat conversatio, nullam amoris & obsequii commercium, statis horis ad præscriptas preces curritur, quibus demurmuratis omne petikum subsequi debere arbitrantur. E contra ubi conscio & invitato Deo omnia fiunt, eodemque mittente omnia promptè suscipiuntur, verbis ad preces vix opus est, quin imò universa vita hominis divinum fit colloquium, sed tu quid rides? *A.* Hominum genus, quod magna vitæ parte lætum, bibulum, tumultuarium, si quando infelicioi aliquis casus incidat, ad libellos properat, & deteriso prius pulvere, torvum videns, & multum suspirans preculas sibi quærit, malo convenientes, admirantibus interim, si qui adsunt, rei novitatem familiaribus. *B.* Bene equidem de talibus mereretur, qui preces magicas præscribere posset, quibus nulla devotione, aut mentis in Deum ascensu, coniurare liceret, & coram quamprimum sistere, quod volunt malorum subsidium.

39. IACTANTIA LITERARIA.

A. Quis mihi opes det, & optima quæque huius terræ emerem! *B.* O Sapientiæ aliquantulum haberes, & opes facillè contemneres. *A.* Inepie, putasne me auri vel argenti massis delectari posse, non v. privilegiis, quæ nummis veneunt? *B.* Quibus? *A.* Sapientiæ, dominio, fortitudine, ingenio, & orbis huius plane